

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

389.6

Szerző

Hely

Cím Hála a jó istennek.

Idő 1912

Forrás: A Hét

Személy

Bp.

1912 XI/10

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) Oldalsz.

HÁLA A JÓ ISTENNEK, még nem pusztult ki végleg az a jó finom magyar gavalléria. Ha a régi mágnások és a gentry valahogyan le is szokott róla, a főváros azért nem hagyja. Budapest székesfőváros gavallér. Az történt a fővárossal, hogy a bankok, amelyeknél a fővárosnak ötven millió korona betétje van elhelyezve, négy és fél százalékos kamatot ajánlottak a városnak a pénzéért. A város azonban ezt nem fogadta el. Alkudni kezdett. Végül is kijelentette, hogy csak négy százalékot fogad el a pénzéért, többet egy kopeket sem. A bankok — nagynehezen ugyan — de beleörödték ebbe az üzletbe, amely a mai pénzvilágban nem is jött nekik olyan rosszul. A város tehát gavallér volt. A félszázalékkal éppen kétszázhatvanezer koronát dob ki évente. Persze nem a vezetők, hanem az adófizetők zsebéből. De hiszen ez talán mellékes is. Valamint az is, hogy mely bankigazgatók azok, akik akár mint bizottsági tagok, akár mint szép férfiak befolyásosak a fővárosnál. A fő az, hogy gavallérok vagyunk, és hála a demokrata uralomnak, puritánok is. Szigoruan puritánok. Az urak már egyenesen Washington Györgyöt és Franklin Benjámint juttatják az eszünkbe az ő nagy puritánságukkal, amely olyan nagy, hogy már szinte türehetetlen, már egyenesen kirk-kilissei méreteket ölt. Kevesebb puritánságot, jó uraim, és kevesebb demokráciát. Mert ha ez így megy, akkor még kénytelenek leszünk a régi korrupt rezsimit visszasírní, a régi korrupciót, amely nemcsak korrupt volt, hanem szemérmetlen is, annyira, hogy (ez távolról sem akar célzás lenni) a nevének nevezte magát, mindig a saját nevének és mindig a saját korrupt bitorában járt és sosem ment a farsangi jelmezköltöcsönzökhöz puritán rongyokért, amiket akkor ölt magára, ha kimegy az utcára — fiakkere.